

Prekrásny svet

James Norbury

Prekrásny svet

Tiež od Jamesa Norburyho

Veľká panda a malý drak

Cesta: Veľká panda a malý drak

Cesta múdrej mačky

Malý pes a múdry vlk

Prekrásny svet

James Norbury

Pre môjho brata Alana.

Bez teba je svet o niečo menej krásny.

Krása nie je v rukách sveta,
ale v oku pozorovateľa.

AKO TÚTO KNIHU POUŽÍVAŤ

Túto knihu môžete používať tromi rôznymi spôsobmi:

PRÍBEH

Jednoducho ju čítajte od začiatku do konca celú naraz alebo len pár stránok denne.

ZAMYSLENIE NA TENTO DEŇ

Otvorte ju na náhodnej strane a skúste sa nad ňou zamyslieť v priebehu dňa. V knihe sú aj príbehové úseky, takže ak na takú stranu narazíte, možno bude lepšie si vybrať inú.

POMOCNÍK

Každá kapitola sa zaoberá inou témou, takže ak práve čelíte nejakému konkrétnemu problému, možno nájdete kapitolu, ktorá vám s ním pomôže.

Jednotlivé kapitoly preberajú zhruba tieto myšlienky:

Čajovňa – Bez témy – strana 7

Ruiny – Pominuteľnosť a vyrovnávanie sa s minulosťou – strana 17

Pobrežie – Bezvýznamnosť – strana 31

Hory – Hnev a hľadanie pokoja – strana 49

Jaskyne – Strach a úzkosť – strana 65

Močarisko – Spochybňovanie sa – strana 73

Pustatina – Nihilizmus a strata zmyslu – strana 87

Priepasť – Odlúčenie a samota – strana 105

Les – Depresia a pocit neúplnosti – strana 125

Prekrásny svet – Vnímanie krásy tam, kde práve ste – strana 141

Čajovňa

Na okraji velkých ruín stála
jedna starobylá čajovňa.

Jeden večer sa v jej rozpadajúcich sa múroch ukryli dvaja kamaráti.

Popíjali horúci čaj a rozprávali sa o ďalekých krajochoch.

Veľká panda si odpila a sledovala malého draka
prilieváť vriacu vodu do čajníka.

„Pozrel si sa niekedy do debny, na ktorej
ten čaj pripravuješ?“ spýtala sa.

Malý drak zavrtel hlavou. „Nikdy,“ odpovedal.
„Ani neviem, či sa dá otvoriť.“

Ale teraz, keď už mal tento nápad v hlave,
okamžite sa ho zmocnila zvedavosť.
Presunul čajník a otrhaný obrus z juty
a začal si debnu obozretne premeriavať.

Bola úplne obyčajná:
stará, obitá, so zhrdzavenými pántmi
a zámkom, ktorá bola už dlho pokazená.

„Myslím, že sa dá otvoriť,“ zapišťal malý drak
s očividným nadšením.

Z celej sily potiahol za veko.
Pánty zavřzgali a zapraskali, až zrazu povolili.

Malý drak strčil hlavu dnu, preskúmal
každý jej kút a napokon sa trochu sklamane narovnal.

„Len starý zdrap papiera,“ odfrkol.

Veľká panda si ho vzala a prezrela vo svetle sviece.

„Hmmm...“ povedala.

„Nie je to len hocijaký zdrap papiera, je to mapa.“

A píše sa v nej, že ukazuje cestu
na to najkrajšie miesto na svete.“

Malý drak sa rozbehol cez celú miestnosť
a vyšvihol sa veľkej pande na chrbát,
aby jej mohol nakuknúť cez rameno.

„Tam musíme ísť,“ povedal. „Vieš si vôbec
to najkrajšie miesto na svete predstaviť?
Pod', musíme sa zbalíť.“

Veľká panda sa usmiala.

Vedela, že už je neskoro a že sa obloha zaťahuje,
ale vedela aj, že keď si raz malý drak
niečo zaumieni, tak voľky-nevoľky
sa to aj stane.

Ruiny

Svitalo a veľká panda a malý drak
sa ocitli uprostred ruín dávno
zabudnutého mesta.

Ako sa tak túlili pomedzi zrúcané stĺpy,
malý drak sa nemohol ubrániť spomienkam
na minulosť – myslou sa vracal k tomu,
o čo prišiel, ku krehkosti života
a k tomu, ako sa všetko na svete
raz obráti v prach.

